

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitală: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districte: 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Streinătate: 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame a se adresa:

In România: La administrație, Tipografia St. Mihăescu și la corespondenți diarului din județe.
 In Franța: La Société Havas, Laffit et Cie, Place de la Bourse, 8, Paris.
 In Anglia: La D-nu Eug. Micoud's, Foreign Advertising Agency, 130—140 Fleet Street, London.
 In Austria: La D-nu B. G. Popovitz, furnizorul Curții Române, Stadt Fleischmarkt, 15, și la D-nu H. Schalek, I. Wollzeile 12, Wien.
 In Germania: La D-nu Adolf Steiner, Anoncen-Expedition, Inseraten, Pacht der Berliner Wespen, in Hamburg.

ANUNCIURILE:
 Linia de 35 milimetri pe pagina IV-a 35 banii.
 Reclame pe pagina III-a . . . . . 1 leu.
 " Epistole nefrancate se refuză . . . . . 2 . . .
 Articoli nepublicați nu se impoză . . . . .
 Pentru rubrica: Inserări și reclame, cedule ea nu e responsabilă . . . . .

Prim-Redactor: STEF. C. MICHALESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

NB. Dăm și pentru azi căitorilor noștri două depeșă din Anglia, privitoare una la sosirea corpu lui Loi în Napoleon, cea-laltă la înmormântarea lui. Cu aceste depeșă pe de o parte vom completa cele relet te în numărul nostru de eri, pe de altă parte, prin atenționarea noastră, vom da o dovadă despre simpatia ce o avem pentru familia Bonapărților.

Cu acest tribut eram datorii mormântului, ce de curând s'a inchis, într'un chip atât de neașteptat, poate peste o dinastie întreagă. Cu moartea lui Louis Napoleon pentru noi apuse o stă a viitorului, apărând în locul ei o cmetă republicană, ce nu ne călăuzește, dar încă ne amenință, ca și cometă din univers, cu un potop—de ovrei.

Red.

Londra, 12 Iuliu. — Ceremoniile funebre se pot impărtăși în două părți: ceremonia cu ocazia debarcării corpului la Woolwich și ceremonia înmormântării în mică biserică catolică de la Chislehurst.

Când sosi vaporul în port, adică în ultimul moment, autoritățile deteră ordin, ca defunțului principelui să se dea numai acele onori, cari sunt prescrise oficial ori căruia cadet nobil din Academia de Woolwich. Din acest motiv nici nu s'a salutat cu salve de tunuri sosirea vasului în port. Primele persoane, cari se duseră pe vapor, au fost abatele catolic Freckheim, un bătrân de 86 ani, după el urmară episcopul de Southwark, fostul episcop de Constantine, Goddard și alți mulți preoți francezi. Se ținu un seur serviciu religios. Pe la 3 ore d. a. corpul fu transportat pe uscat. Un soare ce se părea oștevit se luptă încă printre nori când apărând, când iar ascunzându-se.

Astfel era aspectul cerului, când trista procesiunea trecea cu greul coscinc prin spalierul format de ofi și englezii imbrăcați totuși în nobile uniforme. Măsina intona, la ordinul special al reginei, marșul funebru din Beethoven, și numai „Saul”, cum este obiceiul. Corpul fu transportat în o casă spre a-i se constata identitatea.

Cosind și imbrăcat în negru, fiind așezat pe un catafalac, se deschise. Cadavrul era foarte desfigurat și conservat, îmbălsămarea foarte slabă; cu toate acestea principalele eri încă de cunoscere de pe linimentele generale ale feței lui, și cu deosebire de pe particularul formăriune a dintilor. A fost o scenă foarte patrunzătoare și înșătoare, când se apropiă de cadavrul servitorii și rudenele mai de aproape ale principelui care tinea în o mănu portretul tatălui său, în ceea ce lăsată (stânga) pe al mamei sale. Cunoașterea formală s'a indeplinit de Ioachim Murat, Carol Bona parte, Rouher, camerierul Uhlman și doctorul de dinătre Evans. Bătrânușul servitor (Uhlman) leșnă. Rouher plângă cu susțință ca un copil.

După ecunoștere cadavrului se aduse un cosciug de plumb în care lăseză pe principalele; cosciugul de plumb fu pus apoi în unul de lemn de mahagoni, pe care l-așeză. În cosciug se depusese medaliele com morative ale zilei lui de naștere.

Din casa unde i se constatase identitatea, principalele a fost ridicat de 10 ofi și așezat pe un tun de calibră 9. Tunul era tras de 6 căi; Marșul spre Chislehurst s'a făcut în următoarele ordine: preot înainte în o căretă, un escadron de cavalerie, carul funebru, oaspetii condolenți, iar un escadron. Pietri și Conneau au făcut întreg drumul pe jos. Într-o insotitor se afa și un soldat betrân englez, care făcuse expediția contra lui Napoleon I și fusese de față în moartea acestuia pe insula St. Helena.

Ceremonia funebre în Chislehurst avea un caracter mai militaresc și lume se observa multă. Următoarele trupe sosiră pe la 9 ore aici: trei baterii călărețe, patru baterii de camp, două baterii din artilleria garnizoanei, patru escadroane de lăncieri, un regiment infanterie; fiecare corp avea și o muzica sa. Pe la 10 ore sosiră regina cu principesa Beatrice, apoi principalele Vales cu soția sa, principii Edinburgh, Connaught, Cambridge, principalele de coroană al Suediei, ambasadorul Rus, german și danez; toți se aflau în uniformă elegantă și cu doliu la braț. O deputație de avrieri parisiensi oedea scenei un fel de nuansă politică, purtând cu ei semne și standarde cu coroana imperială și embleme naționale.

Regina și principalele se duseră la Eugenia iar principiul în capătă provizoriu din Camdenhouse, și se află mortul. Se observau mulți generali englezi, ministrul de răboiu Stanley, ministrul

colonilor Diets; camarașii decedatului principelui defilară pe dinaintea catafalcului, ornat cu standarde engleze și franceze.

Chislehurst, 13 Iuliu. — Pe marel plouă se intinde înaintea locuinții împăratului se adunară, între alții și mulți francezi. Pe la orele 9 a. m. Francesilor li se deschise într-o rea în Camdenpark. Demaduținu vorbire, zicând între altele și aceasta: *La providence, tueras cette détestable république française*.

Relativ la ceremonia înmormântării nu este să se adăuga ca nouă mai nimic. Durere vie și simpatie generală, era ce se observa pe perfecție tuturor. Regina, care, de la moartea bărbatului ei Albert n'a mai asistat la nicio iarmășă, așa de nepoporala ca cestiușa israelită. La 1864 era vorba de improprietărea terenului român, de sdrobirea ultimelor privilegii, de unificarea repede a legislației teritorial surorii; și de aceea lovitura de Stat de atunci a fost primită, în aplausul națiunii, care doria acestei îmbunătățiri sociale. Acum însă, cine avea curajul să îasă din lege, pentru a împărtășii potopul judeanesc? Căci nelegiușilor mult li se va cere de străini, ca să li se dea aprobația lor. Nu se fac așa de lesne, ori când și pentru orice, lovitură de stat!

Indată după carul funebru urmă principele Jérôme cu fiu său. Între cununile diferite se află trei cu inscripții aceste: «*La jeunesse française*», «*la France impériale*», și «*les étudiants de Paris*».

În dimineață înmormântării împăratului Eugenia a lăsat și abia după 4 ore să a putut desfăștă.

A se vedea ultime scris pe pagina III.

București, 3 Iuliu.

Lucrările se incercă din ce în ce mai mult.

Alianța israelită găsind, în România, un guvern neprevădetor și cu gărgăunii cosmopoliti, a pus cestiușa Evreilor în congres și ne silesce acumă a-ți da o soluție mai largă de căt ne obligă chiar tractatul de Berlin.

Guvernele străine ascultă mai mult de alianță de căt de dreptățile noastre.

In lăuntru, serviciile, ce guvernul nostru voiesce să facă străinilor, întimpină pieci, din partea terii pericitate și din partea unuia însemnat număr din reprezentanții națiunii.

Noi, n'am da nimică astăzi, pentru că am fi voit ca cestiușa israelită să se rezolve *numai* de țară; dară, pentru că să nu aibă nimenei dreptul, de a mai repețî în contra sa bărfirile de prizoniori superstitioși, partea cea mare a terii este hotără de a a fi nedreptata ce i s'a facut și de a consacra principiul egalitar inscris în tractat, introducând și pe Evrei în legă comunită a împărtășirii, lege la care sunt supuși chiar frații noștri de sânge, născuți în părțile neliberă ale României.

Alianța nu se mulțumește cu atât; puterile europene sunt agitate de alianță; guvernul nostru e și dănsul nemulțumit de hotărîrile aduse în parlament.

De aceea, incercătură în sferile înalte, incercătură ce se resfringe într-un mod păgubitor asupra terii.

In această situație, ce are de făcut guvernul?

In practica constituțională, lucru este foarte simplu: guvernul se supune voinței terii, se opune sau se depune.

Supușându-se, el primesc soluțiușa cameralor, cari sunt decise de a împărtășii în dată pe orice Evreu, cu cerere individuală, care este om cum—se cade și intră în rândurile străinilor scutită de stagiu. Astfel guvernul remâne la putere, spre a se ocupa de vindecarea multor suferințe ale terii.

Opunându-se, el caută să disolve corporurile cu care este în conflict de idei și să facă un nou apel la țară, arătându-i verde situația, pentru că alegorii să cugete și dinși asupra lucrului și să și trămită reprezentanții ai găndirilor lor. In casu de față însă, o disolvare nu se pare un act necorect din punctul de vedere constituțional, un fel de lovitură de stat fățarnică; atât de aceasta, cine poate asigura pe guvern, că cameralor eșite din nouă alegorii vor

fi mai favorabili soluționișii guvernului, de căt cele de față?

Situația ar fi atunci aceași, ear țara mai agitată de căt acum.—Se mai poate alerga, ni se va zice, și la extrema măsură a unei lovitură de stat. Nu credem pe d. Brătianu capabil de un asemenea act, într-o cestiușă așa de nepoporala ca cestiușa israelită. La 1864 era vorba de improprietărea terenului român, de sdrobirea ultimelor privilegii, de unificarea repede a legislației teritoriilor surorii; și de aceea lovitura de Stat de atunci a fost primită, în aplausul națiunii, care doria acestei îmbunătățiri sociale. Acum însă, cine avea curajul să îasă din lege, pentru a împărtășii potopul judeanesc? Căci nelegiușilor mult li se va cere de străini, ca să li se dea aprobația lor. Nu se fac așa de lesne, ori când și pentru orice, lovitură de stat!

Celor ce nu voiesc nici a se supune la cesterile terii, nici a se opune lor, nu le rămâne decât a depune frânele guvernului, Ministere cu două fețe nu trebuesc terii. Situația împedă sunt tot-dăuna mai bune.

Noi n'am voi, ca ministerul să se retragă. Sub el s'a dus țara în dansul evreesc, el s'o scoată, căci cunoasce mai bine potecile, cari ne-a dus aci.

Dar în fine, s'aleagă la un fel.

Dacă s'ar supune opinioșii majorității, ar face un act de patriotism, căci ar merge cu țara în contra pretensiunilor extravagante ale Alianței israelite, și țara el va sprijini în potrivă străinilor.

Dacă s'ar opune, ar intra în luptă cu țara, și luptă s'ar sfîrși printre calamitate.

Nimic mai ingrozitor de căt a te pune în rindurile străinilor spre a lovi în țara. Triumful p'această cale ar fi semnalul peirei românișmului.

Dacă s'ar depune, ministerul și ar subscrive singur certificatul de incapacitate, dară totușă țara va putea continua lupta în contra puternicel congregaționis israelite.

Încă o dată, noi am preferat ca d. Brătianu să ramână la guvern și să se unisce cu opinioșa, ce a triumfat în secțiunile camerei deputaților.

Dacă ține însă, cu orice preț, să demisioneze, noi îl vom aduce aminte, că corporile legiuitorale nu fac cestiușa ministerială din cestiușa Evreilor; că guvernul a declarat tot dauna că țara sa este voință terii; că chiar, în această cestiușă, s'a ferit de a veni cu un proiect de lege, zicând că tratatul de Berlin se adresează României nu guvernului, și că acesta va face cea ce țara va hotără.

Demisionând, cabinetul dă dreptul oricărui să crede, că făgăduișii său fac străinilor, și că neisbutind, prin amenințări, a inclina țara la voință sa, fuge de responsabilitate, ca să fie bine și cu țara și cu străinătatea.

Dacă însă patrioșii de la cărmă, după ce a condus așa de reu nava României pe turburata mare a cestiușei israelite, voiesc să părăsească în mijlocul valurilor agitate, credem că se vor găsi în țară lopătară harnici, cari să se pună la muncă și, cu credință în viitorul patriei, să o scoată la lumină dorit de națiune.

Noi suntem convinsi, că Europa, cu toate frâmantările alianței israelite, care aruncă din nou înjurii asupra terii, va recunoaște că soluțiușa noastră consacrează principiul coprins în tractat, și că, în curând cind israelișii cum-se—cade vor cere individual împărtășirea, de la camere, ea se va convinge de buna noastră credință și va recunoaște chiar independența statului român.

Cu oameni harnici, în capul treburilor,

nu ne sperăm de vîntor. Cu nevoiașă înă vom tremura tot d'aura pentru ziua de mâine.

Trecușă secese săptămâni, și nu se facă nimic. Grăbească și comisiună lucrarea și neînțind seamă de trăgăturile calculate ale celor indeciș; iar guvernul să se hotărască la un fel:

Supună-se, dacă ține în adevăr la voință terii, mai mult de căt la orice;

Opună-se, dacă crede că țara nu se face și primejdii mari se grămadesc însupra ei;

Depună-se, dacă nu se simte în stare de a-si slui țara pe vremurile grele.

CRONICA ZILEI

Ieri s'a ținut, la primăria capitalei, licitație pentru darea în înțăprindere a canașării Dâmboviță. Lucrările vor consta în adâncirea albicii și îndepărtarea malurilor. — Nu ești ștem înă rezultatul licitației.

Intre tinerii licențiați în drept, cari au susținut cu succes teza, înaintea facultății din București, măsurări, cu o deschisă placere, și pe d. Alexandru Ion. Dăa a tratat un deficit și toatele delicei subiect, de pe drepturile și datorii părinților căre copii lor.

Datoria de urbanitate ne impune a-țura bun succes, cu singura observație, că «savantul» comitet de relație se deschaptă, ne pare, că la spartul tărgului.

Vom reveni.

Comitetul de legători Camerii a început ieri lucrările sale; astăzi le va sfârși și va numi pe raportor. Măine, credem, că se va prezenta raportul, iar, pe Duminică său Lui, se vor încheia desbaterile.

Părăiem acam, dupe căte ni se afirmă, numai un punct s'a modificat din proiectul conuișnii de inițiativă. Majoritatea, necesară pentru admisarea stăinilor la cestiușie, este absolută, adică jumătate plus unul, iar nu de două treimi.

D. Vasile Ioan Dan, proprietarul Iași, din județul Ilfov, prin declararea sa către comitetul permanent, în argăgiamentul — zice «Monșorul oficial», de azi — a căldării unor local de scoala (pe proprietatea sa) de ambasă, și cescibit pentru Primărie, înzestrându-le cu tot mobilierul necesar și contișuind, pentru plată învențatorului, cu căte le 50 pe fiecare lună.

Pentru această lată bilă și patrătică săptăministerul exprimă multumirile sale d-lui Vasile Ican Dan.

A. S. R. a sanctuarat lege

aprecieze mult mai bine avuturile naturale ale țării noastre. El curg ca ploaia la apele feruginoase de la Văcărești. S-ar putea zice că ei au luat în antreprisă acele ape.

Valuri tumultuoase, formidabile, căteodată compacte ca zidul, formează, pe cele trei alee, curențul strănepoatelor Sarei. Cu toate acestea undulațiunile atmosferice formate de acest curent nu superă olfactiunea cu parfumul usturoiului; el e nulificat prin esalațiunile odorifere ale lăquidelor preparate de Violet, Lubin, Bully și chiar Rimmel.

O observație avem de făcut; ea va părea astăzi gentilelor cără fac cură la Văcărești.

Anachronismele de toaletă, cără denotă rău gust sau o educație vulgară, deși puține, totuși însotit către-va dame la Văcărești.

In loc de sobrietatea petrivită unor excursiuni de cură, în ornamente, am văzut, din contră, bogătie și lux în stofe și dantele.

Urăt apanagi...

DIN AFARA

Cestiunea turco-grecă.

Regulase-vor o dată granițele turco-grece, și dacă se vor regula, întâmplase-va aceasta după placul grecilor, sau conform dreptelor cererii ale Portei? — Această întrebare ne-am putut-o pune cu toții, sătuř de titule ca cel de sus.

Și cu toate acestei, cine scie, cum, și când se va face această regulare, atât de discutată. „Deutsche Ztg.” primește din Athenă o corespondență, care la început promite a aduce mari deslușiri asupra afacerii, dar la urma urmelor nu aduce de căt foarte puține și foarte neînsemnante.

Se zice anume, că cabinetul athenian nu așteaptă mai nimic de la conferința ambasadorilor din Constantinopol, pentru simplul motiv, că oră cără vor fi hotăririle ei, imprimirea lor nu va fi impusă Turcilor cu forță, ci numai propusă, sub formă de sfat.

Mai departe corespondentul lui „D. Ztg” ne impărtășește, că acum a imbrățișat și guvernul — până aici atât de moderat — planurile partidei „naționale”, care vrea să se refuască cu Turcia pe calea armelor. Guvernul athenian combatuse până acum mereu agitațiile acestui partid, pentru că nu voia să incurce Grecia într-un resbel atât de periculos, fără a avea vreun aliat. Astăzi nu ar mai sta lucrurile așa. Cabinetul grec contează și în casul unui răboiu pe sprijinul *activ* al marelui său sprijinitor, d. Waddington; deși ministrul de externe al Franței, l-ar fi făcut asigurări de acest fel.

Se poate și nu prea.

In cestiunea evreilor.

Noi nu credem, cum am mai spus de repetite ori, că primejdile cu cără ne amenință „Românul” et Comp. ar fi reale. Nu credem, fiind că soluționea majorităților satisface deplin principiul inscris în tratatul de Berlin, fiind că puterile încă vor trebui să se convingă în urmă, că așa este; de nu cum-va ele nu se vor servi de această cestiune numai ca de un pretest, care inviluește scopul lor de a ne nimici. Și

FOIȚA „ROMANIEI LIBERE.” 31

ARTICOLUL 47

DE
ADOLPHE BELLOT

PARTEA II.

Istoria unei copile scrisă de ea însăși.

X

— Urmare —

In jurul acestor domni, se deosebă inghesuite vre o cincizeci de persoane de amândouă sexe, a căror singură ocupație era de a aședa înaintea lor banii pe care cără doar îlauă, sau că să privească la nește mică bucață de hărtie pe care se aflau scrise două litere ale alfabetului: N. și R. prima cu cerneală neagră și a doua cu roșie.

„Îți dai toate acestea explicări, scumpă Marcelo pentru că să îți ramăne intipărite în memorie, căci din această noapte vin toate nenorocirile mele și nu pot uita nimic din căte am văzut, nici lucrurile cele mai neînsemnante. Înă pare că

in acest cas, ori cum s-ar face soluțunea, pericolul remâne același.

Cu toate acestea vom împărtăși astăzi două revelări, pe cără le găsim în jidaneșcul ziar „N. fr. Presse”, și care vorbesc de acele pericole, ca și „Românul”, ca de un fapt pozitiv. Tocmai acestea relevări ne arată anume, că primejdile nu ar fi atât de mari, cum se pretinde.

Antăru ni se spune de acest ziar, că Rusia nu a luat parte la demersurile de până acum nici într'un chip, și că se va abține de la cără ce somajuri său măsuri disciplinare ulterioare, la cără ar mai alerga, în ura lor către România, cele lalte puteri.

A două, demersurile colective nu vor fi sprijinate nici de cele lalte puteri, cără neau recunoscut deja independența, precum între statele invecinate, Turcia și Austro-Ungaria.

Cum vedem din acestea descoperirii, cără căt de mari ar fi primejdile cu cără suntem asurăți — ca și când am fi niște miseri fără vrednicie și armata noastră menită a luptă numai pentru străinii, — cu toate acestea, până la *ultima ratio*, un guvern capabil și patriotic ar mai avea măňă liberă și în afară...

CESTIUNEA ISRAELITA

*

Prin contra revoluțione de la 66 — căci scularea poporului a fost o mișcare opusă lovitiei de măňă — pericolul desmoștenirei românilor a fost amănat.

Dar scopul pe care jidovii n-au putut săl ajungă atunci prin partidele extreme coalisata, vin săl realizeze astăzi prin partida liberală.

Scopul este *jidovirea României*, pe care se pune un preț, *recunoascerea independentei*.

Căt de mult am perdit din cea ce am aveam!

La 1856 și la 1865 nu s-a recunoscut *deplina* autonomie fără a ni se cere nimic în schimb. A titoul 46 din statutul constituțional european zicea, „românii de oră ce rit creștin se vor bucura de o potrivă de drepturile politice. *Bucurarea de ceste drepturi va putea fi intinsă și la alte culte prin dispoziționi legislative.*”

Drepturile politice pentru căt de altă credință se da de cără gradat și prin legi speciale, iar nu se impunea de cărăni; nu se acordău cu duimul pe cără său pe liste de seri.

De ce ni se violesă la 1879 o autonomie, care ni se respescă la 1856 și la 1865?

Pentru că atunci Franța și România erau guvernate cu totul de alte persoane.

Pentru că nu se înrudisem cu Europa.

Dacă astăzi dar, până cănd suntem nu mai încușați cu familiile domnitoare, ne așăm așa de cără, că yehiile boernășii care să da razășia pe titluri, ce se va alege de noi, cănd vom intra în *concertul european* cu o jumătate de milion de jidovi în cără?

Dacă Europa nu ne poate primi de căt în halat și perciunață, e mai folositor și mai demn pentru noi să ne lipsim de această mare onoare.

*

In ce mod și de cără imprejurări provocată, nea venit această stranie oferire a recunoascerei independentei cu condiționătătă de dure și a tătă de injositoare?

La 1877 Rusia, ale cărăi cugete asupra Ba-

and încă „Să stricat jocul, nimeni nu merge; roșul perde.”

„Un minut de găndire mă ajunse, spre a risipi mirarea mea și a înțelege ceea ce se petrece înaintea mea.

„Crescute în pension, măritătă indată după eșirea mea din el, eram în multe privințe încă copilă cu toate astea necunoștință mea avea oare cără margini, vădusem cără de joc și sciam la ce servia. Privii în jurul mei, ca să văd pentru-ee unii căstigați și alți perdeți, cănd o voce mă atrase atenționarea.

— Totă la roșu, zicea ea.

La aceste vorbe se făcu o mișcare între prieteni, și mă folosii spre a mă strecură în primul rând, la spatele jucătorilor, atunci cără în fața mea pe tată teu.

Inaintea sa se vedea o grămadă de avar și biste de bancă. Cu capul plecat, cu fruntea rezmată pe măňă, el privi cu stăruință cărăile pe care unu din cără patru le aşeză pe masă.

După o mișcare a sprâncenei, a mănei, înțelesă că el perduse jocul.

sarabi erau cunoscute, declară resboiu Turciei care la 1856 împreună cu Franța și Anglia, retracea României pământul smuls la 1812, România iaă parte în resbel, nu în contra cotropitorilor care veneau să desmembreze din nouă țara lor, ci în contra aliaților lor seculari, care la 1711, la 1812 și la 1854 îau scăpat de soarta Crimeei și a Poloniei.

Îștirea română face minuni de eroism.

Dar, după invingere, pe cănd Serbia care fusese băntătă, și Munte-negru care perduse mai tot teritoriul, și intind fruntariile; pe cănd Bulgaria, și cără voluntari nu se distinseră pe niște un camp de luptă, devine stat autonom; pe cănd pentru Grecia, care nu arseșe nici măcar un cartuș se stipulează că să i se restituiească o parte din Epir, România care decisese victoria și cără slavii îl erau datoră mai mult de căt folosesc materiale căstigate, căreia datoră onoarea invigerii, perde teritoriul de peste Prut în schimbul efemer al Dobrogei, pe care până cănd corporile ostenilor români căzuți pe cămpile Bulgariei pentru cauza slavă nu s'a descompus încă, nepotul Tarulu, suveranul Bulgariei, principele de Battenberg, după scirile ce ne aduce «Presă», o reclamă servindu-se de aceleasi motive invocate de Rusia ca să ne ia Basarabia, adică, că o țară ca să se poată apăra, i trebuie fruntarii naturale și granița naturală a Bulgariei despre România și Basarabia e Dunărea.

In casul acesta, ce mai remâne Românilor din tot resbelul Orientului? — Independența de drept pe care au avut-o tot d'aura de fapt, și de care, și fără străucitele lor fapte de arme, nu s'ar fi putut priva, precum nu s'a privat Serbia de independență ei, de și, în luptele care au terminat resbelul, ea n'a luat parte și nu putea să susțină ca România, că neatârnarea a căstigat-o cu spada.

Dar și pentru această independență, atât de scump obținută, ni s'a pus un preț. Recunoascerea că a fost supusă de Puterile europene următoarelor două injositoare condiționătătă: *Retradarea Basarabiei către Rusia, și acordarea de drepturi politice și civile Jidovilor.*

Socotește de prisos de a mai vorbi de prima condiționătă.

Ea este un fapt împlinit.

Basarabia e o floare smulsă din cununa României, în locul căreia măna sacrilegă a Rusiei a așezat un spin.

(Va urma.) N. B. Locusteanu.

D-ri Grandea ne cere ospitalitatea, pentru a lămuri opinionea publică, asupra celor intimătăți la redacționea „Resboiu.” Afărm că d. Grandea a și intentat proces d-lor Thiel și Weiss, cérând daune interese 125 de miș franci, sumă calculată după venitul „Resboiu”

O LAMURIRE

Domnule Redactor,

Datoresc publicului o mișă lămurire, pentru care vă rog să mă acordăți precioasa d-voastră oportunitate

D-niș tipografi Thiel și Weiss, ne voind să aștepte sentința justiției asupra conflictului dintre mine și d-lor, în privința proprietății și redacției „Resboiu”, își permit, fără să îl fi provocat nimănii, a desnațura cără prin ziarul meu cuvințele, cără a căfăt imposibilă prezența mea în acea rătie de la 27 Iunie în soace.

Adevărate cuvinte sunt acestea: abaterea d-lor Thiel și Weiss dela condiționătătă de lămurire, îngerarea d-lor în redacție pînă în gradul dă-

In același timp, o femeie tineră așezată lângă mine, zicea vecinului său:

— Veți vedea, că d-nu de Brives va perde ea- răși tot ce a căstigat!

— Ar fi trebuit să se opreasă, zicea altu, sunt sigur că mai are yr-o săsa-zeci miș de franci și la început n'a-vea de căt yr-o zece miș.

— De acea se vede că banca nu are grije; i cunoasce obiceiurile, e cel mai incăpățanat jucător. In toți ani lă văd căstigând sume mari la Baden, Hamburg, Wiesbaden și se întoarce la Paris tot cu măňile goale.

Așa dar nu întâmplarea adusese pe tată teu la această masă de joc, ci fusese împins de o neinvinsă pasiune, el căuta și se întoarce la jucător, și scia și numele; el jucă în o seară sătă de miș de franci, o avere. Era primul jucător: toți ochi se îndreptă spre el, și studia față: avea pentru el tot felul de griji. In fine era un jucător.

Lumina se făcuse.

Înțelegem acum mirările d-lui de Brives în față unu tablou său unei vederi. Nu avu-

mă impune tăcerea în cestia evreilor, exploatarea nedemnă a influenței ziarului și stăruință d-lor dă mă mantine în personalul redacției un individ, care a fost condamnat și arestat la Văcărești pentru faptul infamante și care, în unire cu d-nii Thiel și Weiss, și-a permis a exploata numea în numele meu.

Toate acestea având a se desvolta și proba în fața justiției, eu cred că d-nii Thiel și Weiss erau datoră să aștepte veridictul ei.

Termin, arătându-mi mirarea, că văd cetezanța evreiască redicându-se păna îi gradul dă suprima un organ al presei române, tocmai când se agita cea mai gravă cestie pentru popor și statul românesc!

Cu această ocazie, bine voi, d-le Redactor, a primi asigurarea de stima și considerația disensisă, ce vă conserv.

Gr. H. Grandea

CORESPONDENȚA „ROMANIEI LIBERE”

Paris, 9 Iulie.

La cameră discuționea asupra legilor Ferry a început cu totul oragioasă. Cunoasătă de sigur sgomotosul incident provocat de ténorul Casagnac și exclusiunea acestuia din sala Adunării pentru trei sedințe; în oră ce casul tăpălăre o mică importanță în raport cu cestiunea ce tratează și mă dispensează a vi-l relata. Un singur lucru mă preocupa, j-decați: nu e de crezut că un început de discuție atât de puțin conform importantului subiect ce se tratează, a influențat și pe oratorii cără au ocupat tribuna după d-l Casgnac? Românu zice că din bună de dimineață se vede; și dimineață dilei, în care s'a început a se discuta legile Ferry, a fost foarte proastă. In adever de atunci păna astăzi, nici unul din oratori cără au vorbit pro sau contra, nu a pus cestiunea pe adesea ratul său teren, unu, guvernamental, însoțit, a apărut proiectul Ferry, *talem qualem*; altu din dreptă pură, fău combătat în întregul său, nu pentru că el găsește reu în principiu, ci pentru că el îl găsește mai cu seamă, în aii lor; în fine, căci-va membru ai centrului stâng a manifestat dorință să îl amendeze în unele din dispozițiile sale, dar nici un deputat, absolut nici unul nu lă combătat pentru că el îl găsește în principiile democratice cele mai elementare din contra, conținut această cu

tru că am credut, că atunci când guvernul eșit din cei 363, luă poziune și înaintă spre vrăjmaș nu trebuie să ne despărțim de dănsul asupra puncturilor de defală. „Si mai jos: „Vrăjmașul? Vi s'a spus la această tribună, cu o elocință incomparabilă, unde se găseșe, când s'a pronunțat aceste cuvinte: clericalismul, eată vrăjmașul! cuvinte în urma căror am fost goniti din această incintă. Concluziunea oratorului este și mai categorică: „Crez că v'am demonstrat, cum că statul are o prerogativă în materia de invetăment, că există doctrine periculoase, și că aveți dreptul a impiedica ca aceste doctrine să fie predate tinerimii naționale, când acest ce le respandesc nu sunt în regulă cu statul. Aceasta este voiața legii. „Să tragem oare perdeană după aceasta? nu, căci ce urmează este și mai eloquent. Cetățenii: „In orice cas, toată lege se resumă pentru mine în formula lui Leibnitz: „Libertatea nu este datorită celor care vor se face din ea o armă pentru a inveta uratul libertății. „Si daca respingeți proiectul actual, se poate întâmpla că o zi, în altă incintă poste, oamenii mai îndrăsnești probabilmente, dară mai puțin prudentă de sigur, mai puțin cunoscători, și cu toate acestea mai logici, cum mi se spune, să zică aplicând formula marelui filosof: „Nici chiar toleranța nu este datorită celor netoleranți. „După aceste comentariile săi par inutile!

Cel mai important discurs al d-lui P. Bert, a fost pentru dănsul ocaziei unuia adeverat succés de tribună. Oratorul aștepta articolul 7 al proiectului Ferry, care sună astfel: „Nimeni nu este admis a dirige un stabiliment de invetăment public sau privat, de ori ce categorie, nici a proda vre un invetăment, dacă aparține unei congrejații religioase ne autorizată. Acest articol isbesee mai cu seamă în congrejația Jesuitilor, oea mai importantă din cele ne-autorizate.

„Invetămentul Jesuitilor, zice oratorul, este periculos, statul este dator să lăsă suprima. Pascal pe-a spus, ce sunt acești oameni, și care este morală lor „acea morală plină de sub-intelusuri, în care liberul arbitru era amortit și enervat;” o sută de ani după Pascal Jesuitii nu s-au schimbat; casuistul Euseb ară inacă discipuli, și cel ce a scris: *Sumus tales quales*, era un jesuit celebru.”

Imi este cu nătări să aita, fie chiar în rezumat, importanța cuvântare a eminentului profesor; că ce vor primi oare-care interes de starea instrucției în Franția, vor căuta să o citească pe larg în ziarele franceze, vor fi atunci de acord cu d-nul Bert, pentru a recunoaște că în adevăr Jesuitii, din toate timpurile și din toate locurile, au glorificat sperjuriu, minciuna, asasinatul, furtul; că ei nu au păstrat nici respectul familiei, nici respectul credinței jurate, nici respectul viuetei omenești, ca invetămentul lor este imoral în cel mai mare grad; vor recunoaște cu un cuvânt în acești oameni pe căi mări inamici a progressului, a civilizației, a moralei, ai neamului omenești. Si aceste toate d-nu Bert le a demonstrat magistralmente aducând la tribuna problemele mai convingătoare, pasagerii extrase din cărti scrise de Jesuiti, cu aprobația superiorilor lor, cu aprobația celor mai înalte demnități ai clerului, cu aprobația papăi adesea oră, și cără inacă astăzi se găsesc prin măna scolarilor de prin stabilimentele iezuite.

Un pasager din discursul d-lui Bert merită o deosebită atenție; și extrag din „Officialul”

„Am vorbit de metode. Pentru a vorbi de subiecte voi fi mai scurt. Asupra cărui punct se chiamă mai ales atenția tinerei feti? Asupra incarnației, asupra vieții ascunse a lui Christos în sinul mamei sale, și tinera fată este invitată a interoga fie care din simțurile sale asupra acestei situații. Două meditații sunt consacrate circumscrisiunii (esclamațiuni și reset) se găsesc aci trei puncte: O cunoștință, un coloană și o rezoluție (noi risete).

D-nu de la Basetiere (din dreapta): imbrăcați totul.

D-nu Paul Bert. Atunci voi ceta cea ce este scris (risete)

D-nu du Bodan (din dreapta): nu suntem singuri aici.

D-nu Paul Bert. Da sunt în tribună femei și bărbați, și de aceea stăm la indoelă; dar recunoașteți, că e o situație stranie de a se găsi în antea unei adunări de oameni, de adulți, și de a nu putea citi în public cea ce a fost scris pentru a fi citit, meditat în particular de către o tineră persoană... (Viști aplauze)

Găsesc oare, că această scenă este destul de convinționatoare!

D-nu Bert sfârșește astfel: „Jesuitii cu toată dibăcia lor, au comis o greșeală, său legală din partid al căruia nume este puțin popular și intărât chiar mănia sufragiului universal. El a căzut. Pericolul nu mai este în acestă parte; pericolul viitorului, este de a vedea pe jenii devenind republicani. Va fi destul de demascată această manoperă, pentru că densa să nu reușească. Nu! nici o dată în această Franță, al cărei nume este synonym cu frachetea, nici o dată jesuitii nu vor domini!“

Coscall.

ARENA ZIARELOR

„Românul” observă, mai întâi, că atitudinea opozitiei de astăzi nu se potrivește cu aceea a liberalilor, cănd nu erau la putere; căci nău strică nici o dată protivnicilor lor: „Sculață-vă voil, să sădă,” pe cătă vreme opoziția — este vorba de cea conservatoare — nu numai nu dă concurs guvernului, ca să rezolve cestiuane Evreilor, dar continuă a păstra o tacere pănditoare și nu aspiră de căt să restoarne guvernul.

Venind la cestiuanea zilei, „Românul” spune că ea a fost tratată de legislatori excepționali de la 1864 și de cei de la 1874 și că, prin urmare, gloria inventiunii celor patru categorii nu se cuvine guvernului actual, ci legii comunale de sub Statut, care acordă drepturi comunale, fără vre o cerere din partea lor, la patru categorii de israeliști:

Ce că a creat țărării această situație, ce că a creat acele deosebiri și categorii, 1864 și 1874, ar trebui, mai întâi de tot, să ia responsabilitatea adoptării ideilor lor, iar nu să arunce căncani altora vina pentru faptele lor...

Comentariile de prisos. Frica de a perde cu totul popularitatea, deja destul de sdrucciată, „prudenții” și „dibaci” noștri cărmăci au inceput să arunce moartea în...

* * Denunțând contrazicerile, exclusivismul și nedibăcia guvernului zis liberal, — „Binele Public” nu se poate opri de a exclama, cu o legitimă durere:

Mult trebuie să se fi bucurat conservatorii, vădând contrazicerile celor de la putere, esclu-

trei lună de la cununie. Ați venit aici, numai că să joci; măi părăsit ca să te duci să joci și tot să cunoce ca pe un jucător.

El înțelege, că ar fi zadarnic de a mai nega; minciună de altmirelui a fost totodată neplăcută tatălui tău; eu îi recunosc mari și frumoase calități. Inima îi ramă insă esențială, toate greșelile ce au facut către mine nu sunt de cătă vina singure și fatale sale pasiuni.

Nu știu, căci respunse el după un minut de gândire, cum aflat; și cum aghicit acea ce mă spusești, dar nu văd să și mint; nu te așteptă în judecata ce așa facut despre mine. Da, căci place jocul, am încrezut că să înving astă plăcerile funeste și n' am isbutit. Când stău cătăva timp fără a pune mâna pe cărții, săngele meu ferbe, capul meu e în foc, sistemul meu nervos și iritat și că sunt bolnav. Sufer de frigurile jocului, cum jurnalii suferă de ale imprimaturii, căci arperi dacă nu ar simți odoarea neșanțătoasă a unui bucătării de corijat, precum sufer aceia care sunt departe de țara ce îi au văzut născându-se.

Ei îi respunse fară slabiciune.

— Aceea ce zic că e întărire, Marcelo, că te am lăsat singură toată seara. Dar întărirea mă impins către masa de joc, am jucat și eu, norocul nu mă favorizează cum așa putut vedea, și am fost silit să joc mai mult de cătă și fi dorit.

Când peste o jumătate de oră, fuserăm la noi, el mă zise:

— Îți cer certare, Marcelo, că te am lăsat singură toată seara. Dar întărirea mă impins către masa de joc, am jucat și eu, norocul nu mă favorizează cum așa putut vedea, și am fost silit să joc mai mult de cătă și fi dorit.

Ei îi respunse fară slabiciune.

— Aceea ce zic că e întărire, eu trebuie să o socotesc ca obișnuință. Mă dus la Baden pentru că nu mă fi putut lăsa la Paris după

sivisnul prin care se isolează și inclinarea de a negocia cu denșii, spre a le înlesni reîntoarcerea în capul afacerilor.

Între aceste contraziceri „Binele public” mai înregistrează una, care pune cap tuturor: amânarea ce guvernul caută, în toate modurile, să pună rezolvări cestiuanei israelite, căci el însuși a declarat încă de la început urgență.

Temea îi e numitul ziar, ca și nouă, ca nu cumva guvernul, sperând scăparea numai în amânare, să nu prelungiască lunile... și dacă nu pănă la toamnă, când poate să răci creerii deputaților reacționanți.

* * La rândul său „Presa” constată asemenea contraziceră guvernului, care, una a declarat prin mesajul Tronului, alta a susținut în sănătatea comisiunilor de inițiativă ale camerelor.

Guvernul zice că, a declarat prin mesajul Tronului, că nu a luat niciodată un angajament în streinătate, că puterile europene nu ne cer de cătă admiterea principiului din art. 44, că nu a prejudicat în nimică cestiuane etc.; și apoi, după ce se pronunță majoritatea comisiunilor, el nu voește să fie seama de soluționarea acelor majorități.

Din această contraziceră, se poate deduce multe și bănuitoare ipoteze, dintre care unele său și manifestătă deja în ședințele secrete ale adunărilor de revisuire.

Serviciul telegrafic al României Libere

dă la 15 iulie — 9 ore dimineață.

Viena, 14 iulie. — D. de Stremayr, președintele consiliului de miniștri, a fost ales deputat de colegiul marilor proprietari din Bucovina.

Se scrie din Constantinopol către „Politische Correspondenz”, că sgomotul să respandește, că sultanul ar fi grăbit pe Mahmut Damat-pașa, care e așteptat, zilele acestea, la Constantinopol; el ar fi înlocuit în postul său de guvernator de Tripoli, prin Mahmud Neddin.

Constantinopol, 14 iulie. — Sultanul a expediat la principalele Bulgarie firmanul său de investitură; Khereddin-pașa l'a însoțit de o scriere prin care recomandă principelui interesele Mahomedanilor bulgari.

Monseniorul Antoniu Graselli, arhiepiscopul de Colosser, a remis sultanului o scrisoare a Papei prin care îl mulțumește pentru atitudinea păstrată de Poartă în timpul conflictului cu Hasuniștii.

Berlin, 14 iulie. — Consiliul federal a luat în desbatere propunerea făcută de d. de Bismarck, pentru a introduce în sistemul financiar a imperiului exercițiul bugetar biennial.

Monitorul „Official” publică dimisiunea d. Falk și Friderich, lăsându-le titlul și rangul de ministri de stat; el publică, în același timp numele succesorilor lor:

D. Puttkamer, președintul Silesiei, e numit ministru al cultelor.

Succesiunea d-lui Friedenthal e împărțită în trei: d. Maybach e numit ministru de lucrări publice, însărcinat cu direcția oficiului drumurilor de fer din imperiu; d. Hoffmann, ministru de comerț, și d. Lucius, ministru al agriculturii.

Balurile, concerte, teatrele, nu au nici măcar păcat pentru mine; nu aflu plăcere iarna de cătă la cerul meu, vara de cătă la băsă. Speram, scumpa mea, să pot ascunde încă această tristă viață, dără o întărire îi a spus totul. Îmi pare rău, dar cred mai întreptă, să îi spun așa totul, pentru ce v-am luat de soță? Îmi vești zice, cum îmi a venit mie, că nu mă gădesc de cătă la joc idea de căsătorie? D-zeule, e simplu; te iubeam. Dar cum a avut loc și acest sentiment în inima mea? Nu știu; am credut că mă va aduce poate vindecarea, scăparea. Lăngă tine, speram să devin un alt om, să inving pasinnea mea, să mă consacru tăie și să te fac fericită. Înțept de martor, că aceasta a fost singura mea dorință.

(Va urma)

Sofia, 14 iulie. — Prințipele Alexandru al Bulgariei a sosit aseară și a avut o intrare solemnă în capitală. 10,000 de milăieni bulgari formați rândurile trecerei sale. Prințipele a respuns, în limba bulgară, la discursul mitropolitului, care i-a urat bună-venire, la poarta orașului.

Londra, 14 iulie. — Camera Comunelor. — D. Burke neagă că Rusia ar avea intenție de a merge contra orașului Merw.

Camera Lordilor. — Marquisul de Salisbură declară, că nu mai e nici un singur soldat în România. Trupele de ocupație, cărăuți rămasi dincolo de Dunăre, se retrag răpede către porturile de imbarcare Varna și Burgas; că pentru Filippopol, orașul și teritoriul său sunt cu totul evacuate.

După această declarație, Camera lordilor respinge, fără vot, moțiunea presintă, că Anglia să lucreze diplomatică, ca Rusia să evaneze cu totul teritoriile situate la Olt de Prut, în termenul fixat de tratatul de Berlin, adică înainte de 3 august.

— 15 iulie ameazi —

Constantinopol, 15 iulie. — Sultanul a refuzat aprobarea să la numirea d-lui Reschikow, cămărat de către Aleco-pașa la unul din marile posturi administrative ale Rumeliei orientale. Cu toate acestea, guvernatorul general a mantinut numirea și nu a respuns la nota Portii, care îi facea cunoscut refuzul sultanului.

Madrid, 15 iulie. — Cortesii au votat, cu 217 voturi contra 44, adresa către regală, care respuns la mesajul de deschidere a Camerelor.

(Havas)

Imprumutul de 8 milioane al com. București.

Tablou de numerelor obligațiunilor esite la sorti la 1 (13) iulie 1879.

	137 183 314 443 445 626 639 680 736 750
764 786 793 916 865 918 985 1048 1125 1126	
1212 1276 1337 1427 1451 1475 1556 1714	
1768 1810 1822 1902 1903 4996 2166 2170	
2183 2392 2337 2361 2422 2450 2781 2959	
2321 3487 3589 3812 3664 3691 3833 4022	
4076 4131 4248 4392 4366 4550 4661 4712	
4717 4743 4904 4930 5095 5230 5375 5498	
5710 5850 5887 5940 5967 5987 5990 6073	
6318 6403 6505 6609 6618 6714 6940 7155	
7473 7717 7753 7802 7890 7917 8440 8516	
8557 8661 8686 8737 8800 8840.	

Seful diviz. comptab. Petrescu.

CURSUL BUCURESCI

MARE CASA DE SCHIMB LA „Bursa București”

I. M. FERMO & F-ții BENZAL

No. 4

PREPARATE SALICYICE

DE 567-18

Dr. S. KONYA, chimist**SALICYL** { DENTALINA esență pentru dinți 3 fr.
PRAFURI de dinți 2 fr.

Aceste preparate produse din acidul Salicilic chimic pur, sunt cele mai bune remedii pentru conservarea, curățarea și parfumarea organelor gurii.

Deposit pentru vîndare en gros în București la Appel et Cie și en dev. dă D-nă I. Ovessa și toți droguistii și farmaciștii.

De vîndare maclaturi (hârtie stricată)

cu ocau

A se adresa în Strada Lipscani No. 11-13.

Perfectiune
REGENERATORUL UNIVERSAL AL PERULUI
DE**Doamna S. A. ALLEN**

Rusgete în tot-dăuna a redă părul alb, culoarea jumătății sale, îl comunice viață, crește nouă și o frumusețe lucindă. Efectul este sigur și perfect, face să dispare imediat culoarea albă a părului.

Acesta nu este o vopsea ci o preparativă a căruia proprietate naturală și înaltă este de a întări părul. Superioritatea și bunătatea regeneratorului sunt recunoscute în lumea întreagă.

Veritabilă preparație se vinde înfășurată în hârtie rosă.

Deposit principal 114 și 116 Calea Southampton Londra (Anglia)

Vîndarea cu rîdicata la Domnul Appel & Cie în București

Vîndarea în detaliu în București la D-nă Paul Frodel, N. Nicolescu, M. Moisescu, I. N. Ardelcanu, F. Gîntilă, Brâila C. Hepites, Craiova B. M. Georgevici

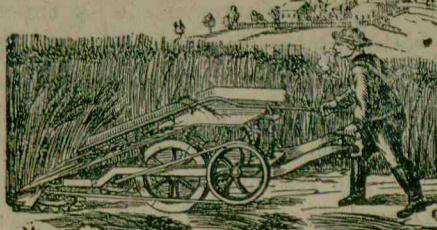
PERFECTIUNE!
REGENERATORUL UNIVERSAL AL PERULUI
DE
Daomna S. A. ALLEN
IN MARE QUANTITATE LA
PAUL COIFFEUR și PARFUMER
Furnizori A. S. R. Daomnei
Calea Victoriei No. 37 lângă Pasagiul Român.

Masina portativa de tajat iarba și secerat cereale

Care se poate pune în aplicație de către o singură persoană, se poate avea cu

PREȚUL DE 300 franci

DE LA

A. KRAUS
in Viena, Währing Herrengasse 74 și 76Acestă mașină este patentată pentru tot continentalul
12-15 bărbați cu coasă abia pot face acel lucru ce îl face această mașină ușor de o singură femeie lucrătoare. Firul vegetal se poate tăia de pe ori ce teren cu multă ușurință. — Mașina are o simplă construcție; un ușor mers; o mare aplicabilitate. — La comandă e necesar ca să se avanceze 40% ca aruncă; restul d' o dată cu primirea. La comandă de 10 bucăți cel puțin, se dă un scăzământ de 10%. — Cu diferitele comande mă rog să fiu onorat că mai în grabă, căci în toiu sesonului nu pot garanta pentru independirea insarcinării ce mi s-ar face.ANUNCIU IMPORTANT
IN EDITURA MAGASINULUI DE MUSICA
IGSEF SANDROVITS

No. 16. Ca'ea Victoriei (Mogoșoaia) No. 16.

A anărat un frumos album care coprinde 32 fotografii ale oficerilor căzuți în resbel pentru independența României.

Acest album destinat a servir orept suvenire pentru eroi independentei costă numai 2 lei noi.

Vînzătorii din provincie priimesc rabat 30% Personale care doresc a avea un singur exemplar său mai multe vor trimite preiul în mărăi postale său bilete hypotecare.

Espedînnea se face prompt prin postă. Tot de o dată sunt rugate familiilelor oficerilor căzuți în campul de resbel, să binevoiască a ne trimite căte o poșă atât reproduce cît și nereproducă, spre a se publica în al 2-lea volum care completează astă seria.

Sirop Laroze

Cu Cojă de Portocale amare

Do mai multă de 40 de ani, Siropul Laroze este prescris în succesiune de toți medicii pentru a vindeca Gastritele, Gastralgie, Dyspepsie și Crampele stomacului, Constatinatu rebete, pentru a facilita digestiunea și a regăsi funcțiunile stomacului săle intestinului.

Siropul sedativ

Cu Bromure de Potassium și cu COJĂ DE PORTOCALE AMARE

Este remediu cel mai eficace pentru a combate Afectiunile Anormale, Epilepsie, Histerie, Migrena, Chorea (Danse de Saint-Guy), Insomnă, Convulsii și Tusa copiilor în timpul dentitiei; într-unu cuvânt în toto Afectiuni nervoase.

Fabrică, Sped. tunc: J.-P. LAROZE și Că. 2, rue des Lions-St-Paul, PARIS, și la principali Spitali din fiecare oraș.

SE GĂSESCU ÎN ACELEAȘI SPITERII

SIROPUL DEPURATIVU de Cojă de Portocale amare cu IODURE DE POTASSIUM.

SIROPUL FERUGINOSU cu Cojă de Portocale și de Quassia amara cu POTO-IODURE DE FLUORU.

PAUL COIFFEUR

No. 37. ALATURI CALEA VICTORIEI PASAGIU ROMAN

SALON ELEGANT

TUNS RAS SI FREZAT SE PRIIMEȘTE ABONAMENTE!

SALON PENTRU COIFAT DAME

Pîr, în mare cantitate, Manuși, Flori, Peri, Piepteni etc etc. Perfumerie din primele case din Paris și Londra.

Recomandă asortatul său magazin, un serviciu prompt și prețurile moderate.

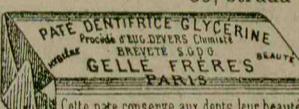
Se efectuează orice comandă pentru Districte.

NB. Adresa pentru telegramă: Paul Coiffeur, Calea Victoriei No. 37.

(R. 641 12-6)

PARFUMERIA GELLÉ FRATI

35, strada d'Argout, 35, Paris. PARIS 1878

Expoziție 1878. — Medalia de Aur.

PASTĂ DENTIFRICE GLYCERINA

Procedeu lui Dr. DEVERS, laureat de pharmacă. Medalia de Aur

Cel mai bun Dentifriciu și cu totă asta singularul care să potă fi cumpărat de totă lumea.

Acest produs va convinge de superioritatea parfumeriei cu GLYCERINA LUI DEVERS, chimist.

Deposit la principali parfumari și coifori.

Tr. ac. 137-1878

Plumb Frantuzesc

Se vinde în cantități mari și mici cu prețuri foarte reduse

Mușamale nuoi Gudoronate

pentru invelite produse, trăsuri și alte obiecte cu prețuri de 15 lei buata. — De vîndare la subsemnatul

W. LITTMAN

No. 19 Strada Germană No. 19.

MERSUL TRENIURILOR

PE LINHILE

BUCURESCI-BARBOSI-ROMAN, BUCURESCI-VERCIOROVA, BARBOSI-GALATI SI TECUCIU-BERLAD

Bucuresci-Barboși-Roman

Kilom. de la Bucur.	STATIUNI	Arătarea frenurilor			
		Tracc.		Tren de pers.	T mixt
		1	5	7	11
		Ore M.	Ore M.	Ore M.	Ore
10	BUCURESCI Rest. p.	seara	dim.		
11	Chitila	9 00	7 20		
12	Buftea	9 14	7 40		
13	Perișu	9 25	7 56		
14	Crivina	9 39	8 19		
15	Ploescu Rest. Sos.	10 19	9 10		
16	Valea Călugărească	10 29	9 80		
17	Albești	10 44	9 50		
18	Mizil Restaur.	10 53	10 03		
19	Ulmenei	11 19	10 40		
20	Monteoru	11 13			
21	Buzău Rest. Sos.	12 03	11 40		
22	Cilibia	12 11	12 00		
23	Faurei	12 84			
24	Janca Restaur.	1 31	1 49		
25	Muftia	2 21			
26	Brâila Rest. Sos.	2 20	2 55	dim.	
27	Barboși Rest. Plec.	2 28	3 10	7 05	
28	Barboși Rest. Plec.	2 58	3 45	dim.	7 50
29	Serbești	3 13	p. m.	9 10	dim.
30	Tecuci Rest. Sos.	4 51	11 15		
31	5 01	11 40			
32	Mărășești	5 34	12 20		
33	Ploescu	6 16	1 10		
34	Adjud Restaurant	6 39	1 34		
35	Racaciune	6 29	2 13		
36	Valea Seacă	7 46	2 42		
37	Bacău Rest. Sos.	7 54	3 12		
38	Galbeni	7 54	3 48		
39	ROMAN Rest. Sos.	9 00	4 25		
40		dim.	p. m.		

Barboși-Galati

Kilom. de la Barbos	STATIUNI	Arătarea trenurilor			
		Tr. ac.		Tren de pers.	
		601	603	605	
		Ore M.	Ore M.	Ore M.	
19	BARBOȘI Rest. Plec.	noap.	seara	p. m.	
	Rest. Plec.	3 30	3 55	7 25	
	Rest. Plec.	4 05	4 30	8 00	
	noap.	seara	p. m.		

Roman-Barboși-Bucuresci

Kilom. de la Roman	STATIUNI	Arătarea trenurilor			
		Tracc.		Tren de pers.	T mixt
		2	6	8	12
		Ore M.	Ore M.	Ore M.	Ore M.
23	ROMAN Rest. Plec.	seara	p. m.	12 10	
24	Galbeni	9 26	12 45		
25	Bacău Rest. Sos.	9			